

som er delegerede ved Folkeforbundet, og fik deres Udtalelse om denne Plan, en Udtalelse, som blev sendt ned til Folkeforbundet og fandtes trykt der sammen med de andre Landes Udtalelser. Jeg beklager, at den danske Regering sendte den i de delegeredes Navn i Stedet for i sit eget Navn. Alle de andre Regeringer sendte Regeringsudtalelser, og Udtalelser fra en Regering, hvis Personer man ikke kender, har naturligvis altid meget mere Vægt end Udtalelser fra en Delegation, den være nok saa udmærket, hvis Personer man kender. Det er at ønske, at den Udtalelse, som man nu vil søge fremkaldt fra Regeringens Side, maa blive sendt derned i Regeringens eget Navn, selv om det naturligvis altid vil være en Tilfredsstillelse, om Delegationens Medlemmer kan faa Lejlighed til at være med til at udarbejde den. Den danske Regering, som altsaa overtog denne de delegeredes Udtalelse, stillede sig saaledes, at den ikke kunde anerkende en Garantitraktat — og en saadan er nødvendig —, som gaar ud over de Garantier, selve Forbundspagten giver. Imidlertid udarbejdede Lord Robert Cecil sammen med den franske Oberst Requin en ny Plan, og det var den, der blev forelagt til Overvejelse i Delegeretforsamlingens Tredie Kommission i Aar. Den gaar ud paa at tilvejebringe en almindelig Garantitraktat, som i Virkeligheden ligger i Forlængelsen af selve Forbundspagten, og ved Siden deraf Særtraktater. Den hollandske Regering sagde, at disse direkte strider mod Forbundspagten, og i samme Retning udtalte de nordiske delegerede sig, selv om de tog noget mere Forbehold i den Henseende, idet man nemlig fra Danmarks og de to andre nordiske Landes Side gjorde gældende, at det, det kommer an paa, er en virkelig Nedrustningsplan, og hvis man kan faa en Nedrustningsplan, som betyder noget, som er almindelig for alle Lande, saa vil man kunne gaa med til adskilligt, saa vil man i alt Fald kunne se paa adskilligt i Henseende til denne Garantitraktat. Man vilde derfor ikke stemme imod Forslaget, men afholde sig fra at stemme, hvis det kom frem næste Gang Haand i Haand med en virkelig almindelig Nedrustningsplan. Denne Nedrustningsplan foreligger jo ikke, og derfor

kan man heller ikke sige, hvor meget man kan give for den. Det Spørgsmaal var fremme, hvad der kunde kræves af de smaa Stater, hvis man gik med til en saadan Garantitraktat, om der kunde kræves ikke blot økonomiske og politiske Garantier, men ogsaa militære, og derom var der Strid, idet det fra engelsk Side hævdedes, at det var en Sag, som Raadet afgjorde, og man mente, man godt kunde gaa med til en saadan Garantitraktat uden at forpligte sig til militær Hjælp, medens man fra fransk Side hævdede med stor Styrke, at det forudsatte militær Hjælp. Men det Spørgsmaal ligger ikke for i Øjeblikket, det kommer først for igen til næste Aar, og da vil den danske Regering jo ogsaa udtale sig og, som jeg haaber, i sit eget Navn. Der blev stillet Forslag fra fransk Side om, at man skulde opgive denne midlertidige blandede Kommission. Til Stede i selve 3die Kommissions Møde var den franske Arbejderfører Jouhaux, som har været Medlem af denne blandede Kommission og var med som sagkyndig. Han udtalte sig stærkt til Gunst for Garantitraktaten, men da der fra den franske Regeringens Side stilledes Forslag om, at denne midlertidige blandede Kommission skulde ophæves, tog han Ordet udenfor Forretningsordenen og holdt en skarp Tale imod dette franske Forsøg paa at overlade hele Nedrustningsplanen til den raadgivende Kommission, som kun bestod af militære, og skubbe den Kommission til Side, som har civile Elementer i sig og har Forbindelse med den internationale Arbejdsverden. Dette faldt helt i Traad med, hvad man hævdede fra engelsk Side, og der skete da dette, at det franske Forslag blev taget tilbage, og den blandede Kommission bestaar fremdeles, og denne skal til næste Aar udarbejde et Nedrustningsforslag. Dette synes saare vanskeligt. Det er ganske ejendommeligt, at ved Versailles-Freden var det uhyre let at faa en Nedrustningsplan lavet for Tyskland, og ved Freden i St. Germain og ved de andre Fredsslutninger var det ogsaa let at faa lavet Nedrustningsplaner for Tyskland, Østrig og Bulgarien, men en Nedrustningsplan for den øvrige Verden synes at volde store Vanskeligheder. Det synes at være saaledes, at der ikke kan komme nogen vir-